

Việt Nam- Sứ Vụ Mới, Bài Sai Mới

Sau những ngày nghỉ phép cũng là để tịnh dưỡng sức khỏe giữa đại dịch Covid-19, tôi đã trở về Nhà Chính của Dòng Ngôi Lời Việt Nam tại Nha Trang để nhận bài sai mới trong một tinh thần mới vì tôi nghĩ rằng linh mục truyền giáo có thể làm việc bất cứ nơi đâu khi bề trên cần đến và lần này cũng là cơ hội để tôi trả ơn Nhà Dòng nơi mà tôi đã bắt đầu chập chững bước vào đời tu với những tháng trầm sau những tháng ngày hậu đổi mới tại Việt Nam.

Những bạn học thời phổ thông ngày xưa dù lúc này đều có vai vế trong xã hội và khá bận rộn trong công

việc sau cơn đại dịch, họ vẫn sắp xếp thời gian để đưa tiễn tôi đến tận Nhà Dòng dù họ không cùng một niềm tin như tôi. Nhìn thấy nhiều anh em học cùng lớp nay đã thành danh ngoài xã hội và tóc đã điểm bạc vì thời gian và vì kế sinh nhai, bỗng nhiên tôi cũng thấy mình cũng già đi. Ai cũng nói rằng thời gian là thước đo lòng người và chính thời gian cũng biến đổi con người dù nhiều lúc chúng ta không muốn. Ngày xưa còn vô tư nô đùa và có thể làm nhiều điều đại dột thiếu suy nghĩ, nhưng giờ lớn rồi thì phải tự lo tất cả vì ai cũng là những trụ cột trong gia đình và phải luôn quan tâm đến gia đình mình giữa một thế giới và

xã hội nhiều bất trắc. Lâu ngày bạn bè có dịp gặp gỡ nhau và kể cho nhau nghe những chuyện đời xưa cũng như chia sẻ những vui buồn trong cuộc sống khiến anh em hiểu nhau hơn và lần này anh em có dịp hiểu biết thêm về người công giáo và những bậc tu trì mà anh em được tiếp xúc trong ngày đưa tiễn tôi.

Nha Trang là nơi tôi bắt đầu đi tu sau khi hoàn tất chương trình phổ thông trung học mà ngày xưa còn gọi là tú tài toàn phần. Ngày ấy dù biết bao khó khăn về vật chất cũng như về phương diện chính trị vì chúng tôi là những chủng sinh chui, chúng tôi vẫn luôn cố gắng- và trong cái khó ló cái khôn, chúng tôi đã vượt qua những chướng ngại vật ban đầu ấy để có thể trở thành những nhà truyền giáo như hiện nay dù nhiều anh em cùng lớp chúng tôi phải nói lời chia tay tạm ngưng cuộc chơi để trở về cuộc sống đời thường, và nay có người đã lên chức ông ngoại.

Quả thực Nha Trang có một điều gì đó khiến lòng tôi thao thức trong cuộc trở về lần này như một mối

nhân duyên mà chính tôi cũng không thể diễn tả được. Thi sĩ Chế Lan Viên đã từng nói: *Khi ta ở, chỉ là nơi đất ở; khi ta đi đất đã hóa tâm hồn.* Nha Trang không thơ mộng như Đà Lạt, không nhộn nhịp như Sài Gòn nhưng Nha Trang chính là nơi tôi được đạo tạo từ chú chủng sinh, rồi sau những năm đại học được thực tập làm thầy giáo nội trú. Và cũng chính nơi đây tôi đã tuyên khấn lần đầu, khấn trọn đời, chịu chức phó tế rồi linh mục. Và cũng chính nơi đây tôi nhận thánh giá và bài sai truyền giáo ra đi đến một đất nước hoàn toàn xa lạ là Paraguay để trở thành một nhà truyền giáo. Bởi thế, Nha Trang đối với tôi có rất nhiều kỷ niệm,

và trong suốt nhiều năm tu tập ở Nha Trang, tôi đã có nhiều kỷ ức của một thanh niên tuổi đôi mươi với những mối tình bằng hữu thật đẹp. Vì thế, hồi hương làm việc ở Nha Trang lần này để lại trong tôi nhiều cảm xúc khó tả vì gặp lại được những người quen biết xưa kia, và nhất là những bậc thầy, bậc đàn anh trong Dòng dù có người đã mất và những người còn sống thì đã bước qua tuổi thất tuần, bát tuần. Những đàn em, học trò ngày

nào nay đã trở thành linh mục và cũng đang phụ trách một vài công tác quan trọng trong Dòng nên mình cũng cảm thấy vui. Những buồn vui đan xen trong những ngày đầu nhận sứ vụ mới khiến tôi phải tìm không gian yên tĩnh để ôn lại những ký ức ngày xưa trước khi bắt tay vào việc.

Công việc mà chúng tôi được bổ nhiệm có thể nói nằm trong tầm tay của mình vì chúng tôi đã từng kinh qua trong những năm truyền giáo. Chỉ khác là môi trường làm việc và con người mà mình đang làm việc là anh em đồng hương cùng một quốc gia nên vừa dễ, vừa khó vì yếu tố tình cảm xen vào. Ở Việt Nam mùa này là mùa hồng ân vì có nhiều ngày lễ khấn dòng, phong chức, tạ ơn, chuyển xứ... nên hay được mời và đôi khi phải can đảm nói không vì mình phải lo công việc của mình nữa. Thỉnh thoảng chúng tôi cũng đi đến một số vùng truyền giáo của Tỉnh Dòng để đồng hành và khích lệ sứ vụ truyền giáo của anh em như rửa tội, thêm sức, hạt gạo nhân ái.. vì đó cũng là hoa quả của Dòng nơi anh em phục vụ.

Thấm thoát một tháng đã trôi qua từ ngày nhận sứ vụ mới tại quê nhà với nhiều ngỡ ngàng vừa quen, vừa lạ nên chúng tôi mới chỉ làm việc ở mức độ quan sát và học hỏi thêm để không bị cho là dục tốc bất đạt. Thời buổi này rất nhạy cảm vì nếu mình làm điều gì đó khác với những gì người ta đã quen làm thì bị cho là cấp tiến, và ngược lại thì bị cho là lạc hậu. Ngày xưa khi đã chịu chức linh mục rồi, đã lãnh nhận thánh giá truyền giáo nhưng chúng tôi vẫn luôn trước sau như một là kính trọng bề trên và những bậc thầy của mình vì nhờ họ mới đào nặn ra mình. Còn ngày nay khi lớp đàn em vừa phong chức hay lãnh một trách nhiệm nào đó thì đã xem thường bậc cha anh của mình và tự cao bằng khi cho rằng đã là linh mục thì hoàn toàn như nhau. Hình thức cao bằng, dân chủ nửa vời ấy giống như những chú chùng sinh bên Nam Mỹ hay Âu châu hoàn toàn không thích hợp với văn hóa và tập quán của người Việt. Dầu biết thế nhưng bản thân chúng tôi phải đón nhận để bầu khí huynh đệ không bị sứt mẻ vì những lỗi hệ thống không đáng có trong chương trình đào tạo.

Hôm nay giáo hội mừng kính hai cột trụ là Thánh Phêrô và thánh Phaolô, ngày của Đức Thánh Cha vì ngài là người kế vị Thánh Phêrô. Chúng ta cầu nguyện cho Đức Phanxicô trước những khó khăn tư bề mà ngài đang chống đỡ, nhất là những tai tiếng trong Giáo Hội do một số phần tử thiếu gương mẫu gây nên mà giờ đây vị đại diện Chúa Kitô ở trần gian phải gánh lấy. Chúng ta cũng không quên cầu nguyện cho các vị lãnh đạo trong giáo hội luôn biết ý thức vai trò và trọng trách của mình để chỉ làm vinh danh Nước Chúa chứ không làm vinh danh riêng mình. Hôm nay cũng là ngày tôi nhận thêm một trọng trách mới như là người đứng đầu của Nhà Chính tại Dòng. Với nhiều trách nhiệm vì phải điều phối những công việc đối nội cũng

như đối ngoại nên cần phải linh động, uyển chuyển và sự kiên nhẫn. Kính xin hai thánh Tông Đồ luôn phù hộ và đồng hành với con trong sứ vụ và bài sai mới, để con luôn biết yêu và phục vụ anh em vì như Chúa Giêsu đã từng nói ai làm lớn phải là người phục vụ anh em. Xin Chúa ban cho con sự khôn ngoan và khiêm nhường để con luôn chu toàn trách nhiệm của mình với tâm hồn luôn vui tươi, rộng mở, để những người con phục vụ cảm nhận được sự hiện diện Chúa và luôn cộng tác với nhau để làm sáng danh Nước Chúa. Xin Chúc mừng những anh em có bổn mạng Phêrô và Phaolô. Xin Chúa ban nhiều ơn lành cho chúng con. Amen.

Hôm nay giáo hội mừng kính hai cột trụ là Thánh Phêrô và thánh Phaolô, ngày của Đức Thánh Cha vì ngài là người kế vị Thánh Phêrô. Chúng ta cầu nguyện cho Đức Phanxicô trước những khó khăn tư bề mà ngài đang chống đỡ, nhất là những tai tiếng trong Giáo Hội do một số phần tử thiếu gương mẫu gây nên mà giờ đây vị đại diện Chúa Kitô ở trần gian phải gánh lấy. Chúng ta cũng không quên cầu nguyện cho các vị lãnh đạo trong giáo hội luôn biết ý thức vai trò và trọng trách của mình để chỉ làm vinh danh Nước Chúa chứ không làm vinh danh riêng mình. Hôm nay cũng là ngày tôi nhận thêm một trọng trách mới như là người đứng đầu của Nhà Chính tại Dòng. Với nhiều trách nhiệm vì phải điều phối những công việc đối nội cũng

như đối ngoại nên cần phải linh động, uyển chuyển và sự kiên nhẫn. Kính xin hai thánh Tông Đồ luôn phù hộ và đồng hành với con trong sứ vụ và bài sai mới, để con luôn biết yêu và phục vụ anh em vì như Chúa Giêsu đã từng nói ai làm lớn phải là người phục vụ anh em. Xin Chúa ban cho con sự khôn ngoan và khiêm nhường để con luôn chu toàn trách nhiệm của mình với tâm hồn luôn vui tươi, rộng mở, để những người con phục vụ cảm nhận được sự hiện diện Chúa và luôn cộng tác với nhau để làm sáng danh Nước Chúa. Xin Chúc mừng những anh em có bổn mạng Phêrô và Phaolô. Xin Chúa ban nhiều ơn lành cho chúng con. Amen.

Nha Trang, ngày 29 tháng 6 năm 2020
Lễ Kính Thánh Phêrô và Phaolô Tông đồ,
Lm. Antôn Trần Xuân Sang, SVD.